

Nr 501.

Av fröken **Andersson m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 272, angående lönereglering för personalen vid serafimerlasarettet och karolinska sjukhuset m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 272 till riksdagen angående lönereglering för personalen vid serafimerlasarettet och karolinska sjukhuset m. m. har det vid serafimerlasarettet sedan 1930 anställda s. k. sociala biträdet uppförts i lönegrad 10 med bibehållande av sin nuvarande karaktär av försöksvis anställd. Det definitiva avgörandet av frågan skjutes på framtiden.

Det måste emellertid vara avsevärda olägenheter förenade med den provisoriska anordning som hittills varit rådande och det har synts oss möjligt och lämpligt att riksdagen i samband med den lönereglering, som nu föreslagits, tar ställning till ett definitivt ordnande av denna fråga, alldenstund man redan nu kan bygga på en 6-årig försöksverksamhet.

Direktionen för karolinska sjukhuset har framfört önskemålet att vid lasarettet anställas en person, som helt kan disponeras för rådgivande verksamhet d. v. s. en social kurator. Något direkt yrkande har direktionen dock ej gjort.

Om man emellertid tar del av den till direktionens betänkande fogade översikten av den sociala kuratorns verksamhet vid kroppssjukhus, författad av det sociala biträdet och ytterligare av den redogörelse för det av samma biträde under de senare åren utförda arbetet, finner man att detta till alla delar varit en social kurators, och att det i propositionen som huvuduppgift betecknade kontorsarbetet under det sociala bitrådets överinseende i största utsträckning kunnat skötas av elever från socialinstitutet i samband med deras utbildning. Denna anordning har varit särdeles betydelsefull, då behovet av en social kurator visat sig mycket trängande, särskilt på grund av den stora polikliniska verksamheten vid serafimerlasarettet, vilken under år 1935 omfattade 155,000 besök av 62,000 personer. Av sociala bitrådets berättelse över verksamheten under år 1935 framgår att i 907 fall mera ingående sociala utredningar verkstälts; i allt beräknas 2,700 ärenden ha handlagts under samma år. Verksamheten vid den sociala avdelningen har direkt framsprungit ur behovet av social rådgivning åt läkare och patienter. En väsentlig del av arbetet har bestått i att hjälpa patienter till möjligheter att fullfölja läkarens ordinationer. Genom att underlätta konvalescenters och åldringars överflyttande till konvalescenthem och ålderdomshem ha möjligheter givits åt lasarettets läkare till effektivare utnyttjande av sjukhusets platser. Särskilt värdefull har den sociala verksamheten visat sig vara vid polikliniken, där de hjälpsökande ofta även lida av allehanda icke-medicinska

svårigheter och där råd och hjälp i dessa avseenden för patienten bli förutsättningen för läkare- och sjukhusvård.

Vi kunna ej finna annat än att det s. k. sociala biträdet sedan flera år vid lasarettet utfört en social kurators arbete, och att enligt vår mening detta arbete under de 6 år det bedrivits visat sig vara av den beskaffenheten att det ej kan avvaras utan största olägenhet för sjukvården vid lasarettets polikliniker och kliniker. Det förefaller då ändamålsenligt att befattningen som socialt biträde ombildas till en kuratorsbefattning direkt underställd lasarettets styresman och att i enlighet med ledamoten av lönenämnden Berta Koersners förslag, vilket även upptagits av sköterskeföreningen, befattningen placeras i lönegrupp B 12.

Med stöd av direktionens framförda önskemål om anställande av en social kurator och av vad som för övrigt ovan anförts hemställes

att riksdagen måtte besluta, att den i Kungl. Maj:ts proposition nr 272 upptagna befattningen som socialt biträde vid serafimerlasarettet måtte ombildas till en social kuratorsbefattning i lönegrad B 12.

Stockholm den 6 april 1937.

Ebon Andersson.

Kerstin Hesselgren.

Ruth Gustafson.

Gustaf Arnemark.

Beth Hennings.

R. Lundqvist.
